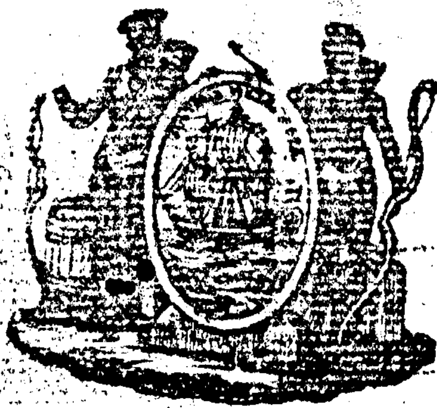
A°. 1839 N°. 81

DINGSDAG, DEN 8sten OCTOBER.

Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Uitvoering van het Traktaat.

Wanneer er van loijaliteit, van regtschapenheid en groothartigheid gewaagd wordt, mag (en zal door den nazaat voorzeker) niet verzwegen worden als bewijzen daarvoor aan te halen, het trouw en eervol ten uitvoer leggen des Nederlandschen Konings, van het traktaat van 19 April 1839. Dit traktaat moge hem definitivelijk een groot deel zijns rijks ontscheuren, hem een aanzienlijk inkomen ontrooven en hem afscheiden van bezittingen, die Hij zich vroeger een genoegen maakte, zich aan te koopen tot versiering of opluistering van daarneven gelegene goederen; Hij boog het hoofd voor den dwang der noodzakelijkheid, en eenmaal de uitvoering dáár zijnde, volbrengt hij het offer op eene zijner waardige wijze. Zóó groot als Hij was, toen hij alleen tegen over het vereenigd Europa stond, dat hem dwong om aan de eischen der revolutie toe te geven; even groot, zoo mogelijk nog grooter volvoert Hij wat Hij *beloofde*. De koninklijke goedkeuring onder het traktaat gesteld, zij dan niet vervat in zulke weidsche bewoordingen, als die van andere staten, de koning reppe daar niet in van zijne nakomelingen. Hij behoefde zulks niet te doen: de Nederlandsche trouw ook een heerschend karaktertrek in de Vorsten van Oranje, duldt geene verguizende of onwaardige verklaringen van een ter goeder trouw gesloten traktaat, en de toekomst zal het leeren, wie het getrouwst zich aan de traktaten heeft gehouden: de zoo menigmaal miskende Nederlandsche Staat, of wel andere Staten, wier staats-kabinetten meer doelen, om uit te vinden wat het voordeeligst is, een traktaat te handhaven of te verbreken, in stede van te vragen en tot rigtsnoer aan te nemen, wat een plegtig aangegaan traktaat gebiedt en inhoudt. Wij zijn er verre af, om eenigen Staat van gebrek aan goede trouw alsnu te willen beschuldigen, maar de onheusche, onkiesche en voorzeker in geenen deele loijale handelwijs der Engelsche en Belgische kabinetten bij de uitwisseling der ratificatien, omtrent 's Konings privé-goederen, dient niet ter gunste. Het heeft den schijn, alsof men den Koning der Nederlanden, door die weigering van het opheffen der sequestratie, zijne landgoederen om Laeken voor eenen geringen prijs wil doen afstaan, en niet in rekening brengen, noch de gelegenheid, noch de verhouding, en door den Koning het vrij bezit te ontnemen, hem dat bezit illusoir te maken. Hetgeen wij vernemen, omtrent den staat, waarin *Venloo* verlaten is, in strijd met de gebruiken, om aan elke vesting een bepaald aantal wapenen te doen verblijven, de degradatie der kazernen, de geschillen over *Martelange*, en de met opzet verspreidde kwade geruchten daaromtrent; de pogingen om den Heer Klinkhamer, die met kennis van zaken te Antwerpen ageren kan, te doen verwijderen; het oponthoud in de likwidatie der schuld, dit alles doet ons huiveren, dat de goede trouw onzer regering door onze gewezene broeders zou kunnen misbruikt worden. Het is om die reden te hopen, dat onze regering geen handelstraktaat of eenig ander voordeel aan Belgie zal verleenen vóór dat het reglement op de Schelde en van het loodswezen, en de overschrijving van het Belgisch aandeel in de schuld zal hebben plaats gehad. Het is althans zeer te betreuren, en het strekt geenszins voor de belanghebbenden tot eer, dat de Nota van Koning Willem betrekkelijk de sequestratie is moeten opgesteld en ingediend worden. Het leert, dat men steeds op zijne hoede wezen moet, ofschoon het hard vallen moge, om altijd andere, zich bevriend noemende kabinetten te moeten verdenken; *Sed expertentia docet.*

Mengelingen.

Marie Gaucet.

(VERVOLG EN SLOT VAN No. 80.)

Wij voldeden aan zijn verlangen, en na eenige woorden over onze reise en het weder gewisseld te hebben, vroeg ik naar den naam en het beroep van onzen gastheer.

»Ik heet Batist Gaucet," antwoordde hij, en werk in de mijn van de Heeren Orban en Zonen." — »Gaucet," zeide ik tot mijzelven: »is het dan uwe vrouw, Batist, die voor eenigen tijd die zonderlinge ontmoeting gehad heeft?" — »*Awei* (ja)," zeide zijne huisvrouw, die inmiddels weder druk aan het trappen der steenkolen was: *dji so* Marei Gaucet (ik ben Marie Gaucet)." — »Wel, dan is mijne komst in uwe woning mij dubbel aangenaam," was mijn antwoord. Gij zult ons immers dat zonderlinge voorval wel willen mededeelen?" — »*O, si fait* (o, ja wel),") zeide Marie: »*on moument, et dji sos prête.* (Een oogenblik, en ik ben gereed)" — *Tenez, petit pindare* (eene vriendschappelijke uitdrukking, die de vader tegen zijn kind, de gade tegen haren echtgenoot besigt); *voilà on demei franc; va quoiri del bièr.* (Ziedaar, kleine deugniet, een halven *franc*; ga bier halen.") Het kind voldeed aan mijn verlangen, en kwam spoedig terug; wij staken onze Duitsche pijpen aan, plaatsen ons met het geheele gezin om de tafel, en de moeder begon haar verhaal aldus:

»Het is u, Mijneheeren, slechts half bekend, hoe de mijnwerkers moeten tobben, om de steenkolen uit den grond te halen, en hoe wij dikwijls den geheelen dag de stad ronddolen, om eene vracht steenkolen te verkoopen, waarop wij geene vier *patars* (10 cents) winnen. Mijn Batist verlaat mij des avonds of des morgens met zijne twee oudste zonen Jozef en Colas, en gaat naar de mijn. Daar hij tot die werklieden behoort, welke de steenkolen moeten uithouwen, verdient hij wel grooter loon, maar verrigt ook den moeijelijksten arbeid. Ik beloof u, Mijneheeren, het is geene gemakkelijke taak, vier uren, ja somtijds zes, in het hart der aarde door te brengen, daarenboven in een zeer lang en diep hol, dat vaak niet hooger dan drie voet is, zoodat de mijnwerker in eene liggende houding zijnen arbeid moet volbrengen.

»*Quel dial mi strone, vosavez raison,* Marei! (Dat de duivel mij hale, gij hebt gelijk, Marie!)" viel Batist haar in de rede. — »*Tais-tu, sot pindare!* (Zwijg stil, gekke vent!)" antwoordde zijne vrouw.

» Maar gij, Mijneheeren," vervolgde zij tegen ons, » wanneer gij bij uwen kagchel zit te verwarmen, en een goed glas wijn drinkt, denkt gij aan de mijnwerkers niet. Het is dan niet te verwonderen, dat sommigen derzelve, en Batist laat zich ook wel eens verleiden," bij deze woorden zag Marie haren man glimlagchende aan — » wanneer zij geld ontvangen, *en ribotte* (op den draai) gaan, om hunne doffe zinnen wat te verzetten, en nieuwe krachten voor den volgenden dag te verzamelen. Om dit bij mijnen Batist voor te komen, ga ik zelf des zaturdags avonds bij den meesterknecht het weekgeld van mijnen man en onze zonen halen, koop in de stad wat wij noodig hebben, en kom gewoonlijk eerst des avonds ten negen of tien ure te huis. Het was nu op het einde der maand Februarij, en een donker en buijig weder, even als thans, dat ik het weekgeld gebeurd, en mijnen man, die in den nacht in de mijn zou doorbrengen, zijn avondeten bezorgd had. Mijn vader zaliger; *que nos très Sainte Vierge et li Seigneur Djesu aint misèricorde avous si âme!* (dat de Heilige Maagd en de Heer Jezus zijne ziel genadig zijn!)" — hier nam de vader zijne slaapmuts weder af, en allen kruisten zich — » had mij tot aan de mijn gebragt, maar keerde, op mijn verzoek, om het ongunstige weder, naar onze woning terug. Ik verrigtte eenige boodschappen in de stad, en begaf mij, omstreeks negen ure, weder op weg naar huis.

» Even buiten *Hoche-porte* gekomen, ontmoet ik, aan den voet des bergs, onzen buurman Henri Foiras. » *Ah*, Marei!" zegt hij, » gaat gij naar huis, dan gaan wij te zamen." — » Goed, Henri!" antwoordde ik: » maar hoe komt gij nog zoo laat hier? Hebt gij welligt nog eenige geweersloten naar *Luik* gebragt?" — » Juist geraden, Marei! en gij?" » Och, ik heb het weekgeld gehaald, en hiervan eenige benoodigheden in de stad gekocht." » Zoo! hebt gij geld gehaald?" antwoordde Foiras, en verder sprak hij geen woord. Toen wij den berg bijna bestegen hadden, zeide hij op eens: » Marei! gij moest mij eenen *franc* leenen; ik zit in nood, en hebt geld noodig." — » Ik kan niets missen, Henri! Maar kom," vervolgde ik, » ook gij zoudt mij helpen; te huis zal ik u eenen *franc* geven." » Neen, nu!" hervatte Foiras driftig. Ik voldeed aan zijn verlangen, en over beuzelingen pratende, gingen wij door de voorstad, en kwamen weldra op eene eenzame plaats, waar nog eene *bure* (luchtgat) van eene kleine verlatene steenkolenmijn aanwezig is. Hier gekomen, vatte Foiras mij bij den arm, hief zijnen geknoesten eiken knuppel op, en zeide met eene holle stem: » Marei, geef mij al uw geld, en bereid u ter dood!" — » *Binamei Sainte Vierge!* (lieve Heilige Maagd!)" riep ik uit: » wat wilt gij? O Hemel, red mij!" » Zwijg, Marei! of zonder uwe ziel den Heiligen aan te bevelen, zult gij sterven!"

» Voor mij stond de sterk gespierde Foiras, met den opgeheven stok; aan mijne linkerzijde was de mijnput, bijna gelijkgronds; en waar ik omzag, niemand bemerkte ik, die mij ter hulpe konde snellen."

» »Ach, Foiras!" seide ik, » vergun mij eene laatste bede! laat ik op mijne blooto voeten de Heilige Maagd, tot vergiffenis mijner zonden aanroepen." — » Doe dat!" antwoordde de beul: » maar haast u!"

» Ik bukte mij, deed alsof ik mijne schoenen losmaakte, en terwijl Foiras even omzag alsof hij eenig gedruisch vernomen had, maakte ik van dit gunstig oogenblik gebruik, vatte hem met de snelheid des bliksems bij de beenen, en wierp hem in den put. Hij greep mij bij mijn hoofd; maar de doek liet gelukkig los. Ik hoorde eenige oogenblikken zijn ligchaam tegen de kanten van den put bonzen, en begaf mij toen.... naar huis meent gij? Neen, weder naar de stad, en wel bij den commissaris van policie. Dezen verhaalde ik het voorgevallene, en dadelijk toog hij met mij en eenige agenten op weg, naar de plek, waar het voorval had plaats gehad. Om kort te gaan, men daalde in den put, vond daar Foiras, en onder hem nog de lijken van drie menschen, welke uit verschillende dorpen vermist waren geraakt, zonder dat men kon vermoeden waar zij gebleven waren. Foiras leefde na zijnen val nog twee uren, bekende alles, ook dat hij de moordenaar der drie personen was geweest, die men in de mijn had gevonden, en biechtte nog al zijne zonden aan onzen goeden pastoor.

» *Que nos très Sainte Vierge et li Seigneur Djesu aient miséricorde avous si âme!*"— het gezin kruiste zich andermaal — » wij zeggen elken zaturdag nog eene *Ave*, tot behoud zijner ziele."

Hiermede eindigde Marie Gaucet haar verhaal. Wij dankten de moedige vrouw voor hare welwillendheid, dat zij ons zoo wél ontvangen en tevens hare ontmoeting bij de verlatene steenkolenmijn medegedeeld had. Wij namen daarop van de goede lieden afscheid, stegen te paard, en bereikten zonder ongeluk de stad en onze woning.

» Wel drommels, Clemens!" seide mijn vriend George: terwijl hij zijn glas ledigde en den kagchel oppookte, » dat zijn vrouwen, niet waar? Morgen moeten wij eene steenkolenmijn zien."— » Wanneer gij wilt, George!" was mijn antwoord.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 1sten dezer, de Engelsche Schoener *Guianna*, Kapt. E. Wibb, van Demerary, hebbende 6 dagen reis; Passagiers: D. Hoola van Nooten, Echtg. en Kind., benevens een Bediende.

Den 5den, het Schip *Amphitrite*, Kapt. A. C. Kruil, van Rotterdam (laatst van Darmouth), hebbende 80 dagen reis.

Publicke Veilingen.

Ter Kastelenije van het Geregtshof.

Vrijdag, 4 October 1839.

De *helfte* in het HUIS en ERF, gelegen aan de *Heerenstraat*, La. A. No. 78; aankomende A. F. WHITE, als mede-erfgenaam in den Boedel CONSTANTIA van BELLONA van SCHELLING. — Bij opbod f 475. JOHANNES PAULUS CORNELIS VAN DE LANDE. — Bij afslag f 200. JOHN SMITH.

Advertentiën.

(37040) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, *belast met de vervolging der nalatige Belastingschuldigen*, zal op Vrijdag den 11den October 1839, des voormiddags om *negen* ure, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden, uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De Slaven, met namen: *Welkom*, *Kwasie*, *Cornelis*, *Josina*, *Martina*, *Philippa*, *Petronella* en *Marianna*; aankomende den Boedel LUCRETIE van BRUIJNING.

De Slaven *Mozes*, *Sampie* en *Christina*; aankomende J. DE MIRANDA en nom. ux.

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Zwartenhovenbrugstraat*, La. D. No. 187 Nieuwe Wijk en La. D. No. 430 Oude Wijk; aankomende JOHs. FREDk. STREPMOG en JOHa. ELIZh. STREPMOG.

Paramaribo, den 7 October 1839.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

(37039) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 11den October e. k., des voormiddags om *negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden van den Hove, publiek bij Executie verkoopen:

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Maagdenstraat*, bekend onder La. C. No. 73 Nieuwe Wijk en La. D. No. 338*a*. Oude Wijk; aankomende D. J. LOBO Jz.

Het *ERF* en daaropstaande *GEBOUWEN*, gelegen aan de *Burenstraat*, bekend onder La. D. No. 102 Nieuwe Wijk en La. D. No. 665 Oude Wijk: aankomende F. A. BOLTE, als Erfgenaam van den Boedel G. BOLTE.

Paramaribo, den 7 October 1839.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

L. D. J. van Bommel

(37021) Heeft met de *Mercurius*, Kapt. C. WESSELS en laatst aangekomen Schepen ontvangen:

Boter; Stolksche en Edammer Kazen; Hammen; Worst; Saucijsjes; Carbonade en Kluitjes in vaatjes; Rooktongen; ½ en ¼ Rookzalmen; Aardappelen; Bloem-Roode en Zuurkool; Komkommers en Augurkjes in halve en kwart ankers; gedroogde Tuinboontjes.

Banket en Bitterkoekjes in flesschen en in trommels; diverse Koeken in dito: Suikerwerk; Italiaansche Vruchten; dito op Brandewijn; Pruimedanten; Muscadel Rozijnen; Amandelen; Macaronie; Appelen; Peeren; Olijven en Augurkjes in stoopen.

Wit- en bruin Bier in oxhoofden; Roode Wijn, Pape Clement 1832 in kisten; Champagne Mousseux 1e. qualité; Muscaat Wijn; ordinaire en Rhudesheimer 1834; Rhijnwijnen in kistjes van 12 flesschen; Genever in dubbelde en enkelde kelders.

Cristale-; palissander- en mahonijhouten Likeurkelders; Theekistjes; cristallen Botervlootjes; Olie en Azijnstellen; Dejeunés; Bouillonkoppen; Porte Likeur; Médicis; Muur- en Ganglantaarns; diverse andere soorten cristal en Glaswerk, Glazenruiten in alle grootens.

Fijne Hollandsche Vlassen en Dowlas Linnens; geel en ruw Zeildoek; Mans en Jongens Laarsen; Patent-; Lijn- en Zoete Olie; Witlood; Geeloker en ROODE *PANTIGCHELS*.

F. J. BINZ

heeft ontvangen per Kapt. C. WESSELS en biedt te Koop aan:

Groene- en zwarte Thee; Broodsuiker; Maderawijn in ¼ pijpen en bij het dozijn; Patent- Lijn- en Slaa Olie; Kaarsen, Paardenharen Kinder Petjes en Hoedjes: Bielefeldsch- en Wurtembergsch Linnen; witte Garen Atlas en bruine Dril; wit Satinet; Ghingham; Chelassen Boekjes Streep en Neteldoeken; witte Garen Mans Sokken en Kousen; fijn 5/4 gedrukt blaauw Katoen à 36 Ct. per el; fijne blaauwe Lakensche Jassen à f 22½ en f 27½ per stuk; blaauwe en zwarte Lak. Rokken: zwarte Casemieren Vesten; zwart-; blaauw- en groen Laken en Peruvienne; Voeringzijde enz. en verder STEENEN; KLAK en CEMENT.

Nog in voorraad:

Roode- en Rhijnwijnen in kisten en bij het dozijn; Fockinks Likeuren; witte Brandewijn en Genever en meer andere Goederen. (37020)

(37051) ☞ Extra ROODE WIJN in oxhoofden, a f 60 voor kontant, te bekomen bij

F. G. BERTELSMANN.

(37019) De ondergeteekenden aangezocht zijnde, om het Schip *de Zeevaart*, gevoerd door Kapt. K. J. HAASNOOT, hetwelk voorzien is van eene *Polis van Assurantie* gelijk aan Re-Schepen van den 1sten rang, ter inlading van KOFFIJ en KATOEN aan te leggen, verzoeken ten vriendelijkst de Heeren Planters en Kooplieden, welke genegen zijn om in dien bodem te verladen, de hoeveelheid der tot dat einde voorradige Producten, hun of voornoemden Kapitein spoedig te willen opgeven; terwijl zij ook genegen zijn, om voor de te verladene KOFFIJ, SUIKER in ruiling te geven.

Nadere informatien bij gemelden Kapt. of bij

VAN WEST & DE HART.

Paramaribo, den 7 October 1839.

Weggeloopen:

Sedert eenige dagen, de Negerin genaamd *Primièrre*, aankomende den ondergeteekende. Verzoekende aan bovengenoemde Negerin geen schuilplaats te verleenen, noch dezelve op te houden; die haar opvangt en bij den ondergeteekende terug bezorgd, zal *genereus* beloond worden. (37018)

Fort ZEELANDIA, *den 7 October 1839.*

LUDWIG,
Sergeant Majoor.

CONTINUATIE DER VENDU

Van de nog onverkochte GOEDEREN, SLAVEN, enz., op Donderdag den 10den dezer, ten huize van wijlen den WelEd. Heer J. H. IM THURN. (36985)

(37037) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal op Maandag den 14den dezer, 's namiddags ten 4 uren, ten huize van den WelEdele Heer U. WILKENS verkoopen: MEUBELEN, PORCELEIN-, GLAS-, AARDE- en ZILVERWERK, WIJNEN en andere DRANKEN, enz., enz.

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam:

Het gekoperd Tweedeks Driemast Galjootschip *West-Indien*, Kapt. J. J. Boon. — Adres bij Gebroeders Reijns. — Sluit 12 October.

Het Galjootschip *Concordia*, Kapt. J. H. Witt. — Adres bij Leijsner en Scheffer. — Sluit 15 October.

Het Nederlandsch gekoperd Tweedeks Barkschip *Suriname*, Kapt. Reindert van der Meij. — Adres bij J. L. Gellée. — Sluit 10 October.

Het nieuw gekoperd tweedeks Fregatschip *Noord-Holland* Kapt. H. K. Ruijl. — Adres bij Van West en de Hart.

Het gezinkt Schooner Kofschip *de Zeevaart*, Kapt. K. J. Haasnoot. — Adres bij Gebroeders Reijns.

Het Barkschip *Mercurius*, Kapt. C. Wessels. — Adres bij L. D. J. van Bommel. — Is voorzien van eene Polis. — Sluit 20 November.

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip *de Jonge Lodewijk Anthonie*, Kapt. R. Tjebbes. — Adres bij C. J. Leijsner.

Het gezinkt Kofschip *Maria*, Kapt. S. J. Rotgans. — Adres bij C. J. Leijsner.

Naar Rotterdam:

Het Schooner Brikschip *Amphitrite*, Kapt. A. C. Krull, recommandeert deszelfs bodem ter inlading van KOFFIJ en KAKAO. — Adres bij Leijsner en Scheffer.

Ter Drukkerij van FUCHS & CAMPS.